

115 Um þetta málefni skal jeg hjermeð þjónustusamlega gefa yður til vitundar, til 27. sept. leiðbeiningar og frekari þóknanlegrar auglýsingar, að jeg er yður samdóma um, að sýslumenn hafi heimild til að reikna sjer ferðakostnað í landamerkjámálum samkvæmt 16. gr. aukatekjureglugjörðarinnar, þarð jeg ekki get álitid, að þessari almennu ákvörðun, um rjett þeirra til ferðakostnaðar í einkamálum, hafi með 14. gr. landamerkjagalaganna verið breytt með tilliti til þess flokks af einkamálum, sem nýjar rjettarfarsreglur eru settar um í nefndum lögum, og það því síður, sem sú borgun, sem þar er ákveðin, ekki er hærri en sú, sem þeim nú ber auk ferðakostnaðar, en eptir hinni umgetnu lagagrein ber að ákveða upphæð borgunarinnar í dóminum. Að því er snertir hina tilkvöddu dómendur í merkjadómi, þá er þeim í 14. gr. landamerkjagalaganna veitt sama borgun og sýslumanni fyrir hvern dag, sem þeir eru að merkjadómi, en þar sem engin sjerstök lagaákvörðun er til, er heimili þeim ferðakostnað, virðist þeim ekki bera önnur borgun en sú, sem ákveðin er í greininni.

116 Brjef landshöfðingja til biskupsins um niðurlagning Hítardalskirkju og sam- 22. sept. eining Hítardals sóknar við Staðarhrauns sókn. — Í þóknanlegu brjefi, dagsettu 22. júlím. þ. á., hafið þjer, háæruverðugi herra, lagt það til, að landshöfðinginn, samkvæmt 4. gr. laga 27. febr. 1880 um skipun prestakalla, og eptir að hlutaðeigandi hjeraðsfundur hefur veitt til þess samþykki sitt, fallizt á:

1. að Hítardals kirkja í Mýra prófastsdæmi verði lögð niður og Hítardals sókn sameinuð Staðarhrauns sókn;
2. að Hítardals kirkja verði seld við opinbert uppboð og andvirði hennar, ásamt ornamentis hennar og instrumentis, svo og sjóður hennar verði lagt til Staðarhrauns kirkju;
3. að prestinum að Staðarhrauni verði gjört að skyldu að messa fyrst um sinn tvo helgidaga í röð í Staðarhrauns kirkju, en þriðja hvern helgidag í Alptatungu.

Um leið og jeg hjermeð samþykki þessar tillögur yðar, með þeirri nákvæmari ákvörðun, að Hítardals kirkja verði seld til niðurriifs en ekki til þess, að kaupandi hennar megi láta hana standa og hafa hana til neinna veraldlegra afnota, skal jeg þjónustusamlega skora á yður, að gjöra þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar eru máli þessu til framkvæmdar.

117 Brjef landshöfðingja til forstjóra sparisjóðsins í Reykjavík um endurveiting 8. okt. hlunninda handa tjeðum sparisjóði. — Samkvæmt bóнарbrjefi frá hinum heiðruðu forstjórum sparisjóðsins í Reykjavík, dags. 5. þ. m., endurveitist hjermeð nefndum sparisjóði fyrir næstkomandi 10 ár eða til 10. okt. 1894 hlunnindi þau, er samkvæmt tilsk. 5. jan. 1874 voru veitt honum með landshöfðingjabrjefi 10. okt. 1874, og er endurveiting þessi bundin hinum sömu skilyrðum, sem tiltekin voru í nefndu brjefi.

118 Brjef landshöfðingja til forseta sjúkráhússfjelagsins í Reykjavík um lán til 22. okt. sjúkráhússbyggingar. — Með brjefi þessu veitti landshöfðingi, að partil fengnu leyfi ráðgjafans, sjúkráhússfjelinu í Reykjavík 7000 kr. lán úr viðlagasjóði til að fullgjöra nýtt sjúkrahús í Reykjavík, gegn veði í hinu nýja húsi og 4 af hundraði í vöxtu árlega, og skyldi fjelagið auk þess skyldugt til að endurborga innan 1. sept. næsta ár þann hluta

lánsins, sem kynni að verða framyfir helminginn af söluverði hússins, einsog það yrði ákveðið með löglegri virðingargjörð.

118
22. okt.

Konunglegt leyfisbrjef (að mandatum) til ættleiðingar. — Með brjefi þessu er forstöðumanni prestaskólans í Reykjavík, lector theologiæ Sigurði Melsted, og konu hans frú Ástríði Melsted, leyft að ættleiða stúlkuna Ragnheiði, dóttur fyrrum prests að Kálfholti, sjera Stefáns Thordersen, og konu hans frú Sigríðar Thordersen, þannig að nefnd stúlka skuli í öllu tilliti álitast sem ættleiðendanna eigið barn, og bera ættarnafnið Melsted.

(Gefið út af landshöfðingjanum)

Skýrsla

um fund amtsráðsins í norður- og austurumdæminu 1. og 2. dag ágústm. 1884.

120

Ár 1884, 1. ágúst var fundur amtsráðsins í norður- og austurumdæminu settur á Akureyri af forseta ráðsins, amtmanni Júlíus Havsteen, með amtsráðsmönnum Einari umboðsmanni Ásmundssyni í Nesi og Benedikt umboðsmanni Blöndal í Hvammi.

Í tilefni af amtsráðskosningum þeim, sem voru nýafstaðnar, skýrði forseti frá því, að að vísu hefðu eigi verið svo margir á sýslunefndarfundum í Suður- og Norðurþingeyjarsýslu, er kosið var í amtsráðið, og gjört er ráð fyrir í 34. gr. sveitarstjórnartilskipunarinnar, en sýslunefndarmenn þeir, sem á fundi voru, höfðu samt ráðið af að kjósa.

Þótt nú sje svo að orði komizt í nefndri lagagrein, að þegar gjöra skuli einhverja ályktun, þá útheimtist til þessa, að við sje staddur meiri hluti nefndarinnar, þá getur þetta eigi náð til amtsráðskosninga, því kosning til amtsráðs er eigi nein ályktun sýslunefndar í heild sinni, heldur kys hver nefndarmaður útaf fyrir sig og er atkvæði hans innfært í gjörðabókina, enda er svo fyrir mælt í 46. gr. sveitarstjórnartilsk., að sjerhver sýslunefndarmaður, sem á fundi er, greiði atkvæði. Amtsráðið ályktaði því, að hinar framfögnu kosningar væru lögmætar.

Mál þau, er til umræðu komu á fundinum, voru þessi:

1. Forseti skýrði frá, að nú væri komið til tals, að gjöra ráðstöfun um kennslu daufdumbs drengs nokkurs, Pjeturs Bjarnasonar, sem framfærist af sveitarfje og á sveit í Þverárhrepp í Húnavatnssýslu. Samkvæmt því, sem amtsráðið áður hafði álitíð, sbr. skýrslu um fund amtsráðsins 31. maí og 1. júní 1883 (Stjórnartíðindi 1883, B, bls. 90) og skýrslur um fund þess 24. okt. 1883 (Stjórnartíðindi 1884, B, bls. 52), ályktaði ráðið, að koma skyldi dreng þessum til kennslu hjá sjera Páli Pálsyni á Þingmúla, þegar hann væri búinn að ná lögboðnum aldri. Auk þess, sem það er í alla staði heppilegra, að heyrnar- og málleysingar fái kennslu á íslenzku hjer á landi, en í Danmörku, er kennslutíminn hjá sjera Páli eigi nema 5 til 6 ár, en í Kaupmannahöfn er hann allt að því 8 ár, og er meðgjöfin hjer um bil hin sama, í Kaupmannahöfn hjer um bil 280 kr. á ári, en hjá sjera Páli 300 kr., en af því er nokkur von um að landssjóður greiði hin eiginlegu kennslulaun (40 kr. árlega), samkvæmt brjefi landshöfðingja 17. maí 1884 (Stjórnartíðindi, B, bls. 103), sem var framlagt.
2. Sýslumennirnir í Norðurmúlasýslu og Suðurmúlasýslu hafa hvor um sig beðið um samþykki amtsráðsins til þess að mega jafna niður til sýslusjóðs 20 aurum á hvert lausafjár- og fasteignarhundrað. Orsökina til þess, að þurfa skuli að leggja svo hátt